بباشیم در پیش آذر بپای

کانون آرمان شریعتی

Sco1385@Gmail.com

احسان شریعتی

شماره مقاله : ۱۰۱۹

تعداد صفحه : ۴

آخرین بررسی : ۸۷/۰۹

تاریخ تحریر : ۱۳۸۲

www.shandel.org

موضوع : پرسشی از احسان شریعتی به مناسبت پنجاهمین سالروز ۱۶ آذر

پرسشی از احسان شریعتی به مناسبت پنجاهمین سالروز ۱۶ آذر

س : در پنجاهمین سالروزِ ۱۶ آذر، که طی آن قندچی، بزرگ نیا و شریعت رضوی به شهادت رسیدند، یکی از این سه دانشجو، دائیِ شما آذر شریعت رضوی است، چه خاطره و پیامی از او به این مناسبت دارید؟

ج : مهدی شریعت رضوی از آن‌رو که در روزِ ۱۶ آذر (۱۳۱۱) متولد شده بود "آذر" نامیده شد؛ و عجیب آنست که او، در سنِ ۲۱ سالگی، باز در همین روزِ ۱۶ آذر (۱۳۳۲)، بر صحنِ کُریدورِ دانشکدهٔ فنی به شهادت رسید.

از دورهٔ دومِ دبیرستان، مقارن با رشدِ نهضتِ ملی، آذر به عرصهٔ مبارزهٔ استقلال و آزادی‌خواهانهٔ مردمِ ایران گام نهاد و در دانشگاهِ تهران، از فعالینِ جنبشِ دانشجویی بود. پس از کودتای ۲۸ مردادِ ۱۳۳۲، نهضتِ مقاومتِ ملی تأسیس شد و دانشگاه آخرین سنگرِ آزادی بود که پایداری می‌کرد. در پیِ اعتراضاتِ دانشجویان به محاکمهٔ دکتر مصدق، تجدیدِ پیمانِ رژیمِ کودتا با استعمارِ انگلیس و خوش‌آمدگویی به ریچارد نیکسون و...، بالاخره، ارتشِ کودتا در این روز واردِ دانشگاه شد و چند تن از پیشگامانِ دانشجو را به ضربِ رگبارِ مسلسل از پای درآورد.

از آن هنگام، این روز به نمادِ جنبشِ دانشجویی به‌عنوانِ بخشِ آگاه و پیشروی جامعه و نهضتِ استقلال و آزادیِ میهن بدل شده است. حفظِ حافظهٔ تاریخی برای جنبشِ دانشجوییِ ایرانِ امروز یک ضرورتِ حیاتی است، زیرا نیروهای وابسته و مستبدِ سابق و لاحق و مستقبل، تنها بر بسترِ فراموشی و غفلتِ تاریخی سرمایه‌گذاری می‌کنند. از این‌رو، تقویت و زنده نگه داشتنِ این خاطره، نه به نیّتِ انتقام‌جویی و به منظورِ تصفیه حسابِ سیاسی، بلکه برای پیش رفتن به سوی آینده‌ای آزاد و انسانی‌تر و بازدارندهٔ احتمالِ بازگشت به گذشته به بهانهٔ مصائبِ امروز است!

در غیابِ یک چنین هشیاریِ تاریخی، ملی و میهنی‌ای، همان‌طور که با شگفتیِ تمام شاهدیم، کودتاچیانِ دیروز پشتیبانِ شانزدهمِ آذر از آب در می‌آیند که :

"... دُهل! دُهل! خبردار! ایها الدانشجویان! هر چند آن روز، جهتِ خنثی‌سازیِ توطئه‌های "بی‌وطنِ سرخ و مرتجعِ سیاه"، از دستِ ارتشِ "بزرگ ـ ارتش‌داران" در رفت و چند تن از دانشجویانِ بی‌گناه را شهید کردیم، امروز باید "آشتیِ ملی" پیشه کرد و... علیه حکومتِ اسلام و آخوند بپاخاست!..."

غافل از اینکه، این "آذر" آذرِ "برزین مهرِ"[۱] خراسان است که آتشِ مردم در آن می‌سوزد، و نه از آن آتشکده‌هایی که آشِ سلطنت و روحانیت و اشرافیت‌سالاری را رویش بار بگذارند!

جنبشِ دانشجوییِ امروزِ ایران نه تنها گذشتهٔ مبارزاتیِ خود را چون چراغی فرا راهِ آیندهٔ خود می‌دارد و از تجربیاتِ سایرِ جنبش‌های دانشجوییِ جهان می‌آموزد که اساساً آزمایشگاهِ همهٔ اندیشه‌های رهایی‌بخش است؛ و امید داریم که دانشگاه و دانشجویانِ ما بتوانند در روندِ مبارزاتِ جاری در راستایِ حفظِ استقلال، حرمتِ شخصیت و آزادیِ بیانِ خویش، بدل به یک نهاد شده و دارایِ ارگان‌های فکری، سیاسی و بویژه، صنفیِ خاصِ خود شوند. همین.

۱. نخست آذر مهر برزین نهاد

به کشور نگر تا چه آئین نهاد

شعری از دقیقی

نگاه کنید به. برهان، ذیلِ "آذر برزین"

back